

РЕШЕНИЕ

№ 821

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 16.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **11423** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН] от 11.07.2013г., издаден от К. Г. М. на длъжност “началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП [населено място], в качеството на възложител и Б. М. Я. на длъжност „главен инспектор по приходите“ в ТД на НАП [населено място], в качеството на ръководител на ревизията, потвърден с решение №1698 от 04.10.2013г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно непризнат данъчен кредит по реда на ЗДДС в размер на 14059.54лв. Жалбоподателят визира незаконосъобразност на РА като необоснован и издаден при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че извършваната от него дейност не може да се квалифицира като освободени доставки по смисъла на чл.46, ал.1, т.5 ЗДДС, като в РА били изложени противоречиви констатации и правни изводи относно извършваната от дружеството дейност. Жалбоподателят посочва, че спорните дейности по предоставени управленски и счетоводни услуги са пряко свързани с основната му дейност. Оспорва наличието на хипотезите на чл.70, ал.1, т.1 и т.2 ЗДДС. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът директор на Дирекция “ОДОП” – [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №1301265 от 12.02.2013г., издадена от К. Г. М. на длъжност “началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Б. М. Я. и А. М. С. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за периода 01.10.2012г. – 31.12.2012г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 22.02.2013г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 22.05.2013г. Със ЗВР № 1304181 от 08.05.2013г. е изменен обхвата на ревизията, като са включени задължения по ЗДДС за периода до 31.03.2013г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК, включително ръководител на ревизията съобразно чл.113, ал.1, т.2. ДОПК (доп. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) и са връчени на задълженото лице. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на НАП [населено място] № РД-01-1354/01.11.2012г. (стр.9-10 от делото), с която по т.І.4 на органа по приходите К. Г. М. на длъжност “началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП [населено място] е възложено издаването на ЗВР на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №1304181 от 05.06.2013г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В РД са направени констатации, че през ревизирия период дружеството – жалбоподател е формирало приходи в размер на 23 421.40 лв. единствено от лихви по предоставени заеми по следните договори:

1. Договор за заем от 01.02.2010г. със заемател [фирма] за сумата от 10 000.00лв. със срок на връщане до 01.02.2012г. при годишна лихва от 8% и лихвен лист за начислена лихва.

2. Договор за заем от 18.05.2009г. със заемател [фирма] за сумата от 50 000.00лв. със срок на връщане до 18.05.2011г. при годишна лихва от 8% и лихвени листа за начислена лихва.

3. Договор за заем от 06.04.2009г. със заемател [фирма] за сумата от 250 000.00лв. със срок на връщане до 06.09.2014г. при годишна лихва от 7% и лихвен лист за начислена лихва.

Направени са констатации в РД, че през ревизирия период дружеството не е осъществявало облагаеми доставки на стоки и услуги и не е начислявало ДДС. Същото е получател по доставки на услуги, както следва:

1. По договор за управление на инвестиционни проектаот 01.03.2007г., сключен с [фирма], по който са издадени следните фактури: №201211/154 от 01.11.2012г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв., №201303/166 от 01.03.2013г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв., №201212/157 от 03.12.2012г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв., №201301/160 от 02.01.2013г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв., №201302/163 от 01.02.2013г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв., №201210/151 от 01.10.2012г. с данъчна основа

9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв. и №201210/148 от 01.09.2012г. с данъчна основа 9796.63лв. и ДДС 1959.33 лв.

2. Предоставени счетоводни услуги по договор за абонаментно счетоводно обслужване № 63/01.01.2012г. с [фирма] по следните фактури: №201211/193 от 01.11.2012г. с данъчна основа 430.28лв. и ДДС 86.06 лв., №201303/291 от 06.03.2013г. с данъчна основа 860.56лв. и ДДС 172.11 лв. и №201210/167 от 01.10.2012г. с данъчна основа 430.28лв. и ДДС 86.06 лв.,

Изложени са мотиви в РД, че през ревизирия период жалбоподателят е холдингово дружество по смисъла на чл.277 от Търговския закон (ТЗ), което финансира под формата на заеми следните свои дъщерни дружества: [фирма] и [фирма].

Въз основа на предоставени справки от счетоводни сметки 221, 2221 и 262 са направени констатации, че жалбоподателят притежава инвестиции в следните свои дружества: [фирма], „Лауреат Фонд Ес Пи Ви 1“, „Лауреат Фонд Ес Пи Ви 2“ и [фирма]. Изложени са мотиви в РД, че холдинг, чийто основен предмет е придобиване на дялови участия в други дружества, без да се намесва пряко или непряко в управлението им, не е задължено лице по смисъла на чл.4 от Шеста директива (съобразно практика на Съда на Европейския съюз) и няма право на приспадане съгласно чл.17 от Шеста директива, тъй като самото придобиване на дружествени дялове и самото им притежаване не следва да се счита за икономическа дейност и не представлява използване на имущество с цел получаване на редовен доход от него, доколкото евентуалният дивидент, плод на дяловото участие, е резултат на самото притежаване на въпросното имущество. В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят не е префактурирал извършените от него разходи на дъщерните си дружества, поради което не е налице намеса на холдинга в управлението на дружествата, което би представлявало икономическа дейност по смисъла на чл.4, пар.2 от Шеста директива. Установено е, че всички разходи по осъществяването на конкретни проекти, се поемат от ревизираното лице, включително получените управленски и счетоводни услуги и не се префактурират на дъщерните или асоциирани дружества, ангажирани с изпълнението на конкретния инвестиционен проект. При справка в информационния масив на НАП е установено, че жалбоподателят не е документирал нито една извършена от него облагаема доставка, включително по префактуриране на отчетени от него разходи. Съобразно предоставени от лицето справка и оборотна ведомост, същото не разполага с дълготрайни материални активи, а отчита инвестиции в дъщерни и асоциирани предприятия на обща стойност 5 279 331.58 лв. Въз основа на тези данни в РД е направен извод, че жалбоподателят действа като дружество, притежаващо участия в други дружества, без да участва в управлението им (т.нар. пасивен холдинг). В практиката на С. се приемало, че за да е възможно приспадане на ДДС, получените доставки трябва да имат пряка връзка с извършените доставки, пораждащи право на приспадане на ДДС, поради което ревизираното лице извършвало освободени доставки по смисъла на чл.46, ал.1, т.5 ЗДДС и не е налице право на приспадане на данъчен кредит (ДК) съгласно чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС. Направено е предложение по горепосочените фактури да се откаже право на ДК на основание чл.70, ал.1, т.1 и т.2 ЗДДС.

С дадени на 04.02.2013г. писмени обяснения (стр.43-44 от делото) и на 08.03.2013г.

(стр.75 от делото), управителят на дружеството – жалбоподател разяснява, че в хода на икономическата му дейност и в съответствие с основния му предмет на дейност (покупка на недвижими имоти в Република Б., последващ строеж и продажба на жилищни и бизнес сгради) [фирма] е сключило предварителни договори, договор за поръчка, договор за инвестиционно проучване и проектиране, договор за управление на инвестиционни проекти, както и юридически консултации, всички свързани с инвестиране в недвижими имоти. Поддържа, че посочените сделки са сключени в кръга на дейността на дружеството и представляват сделки по занятие – извършвани системно с цел постигане изгода за дружеството (придобиване на активи). Сочи, че такива са услугите, предмет на договора за управление на инвестиционни проекти, сключен с [фирма] на 01.03.2007 г. Цитирани са услугите по протокол за предоставяне на услуги от 28.12.2012 г. (стр.46 от делото) и протокол за предоставяне на услуги от 29.03.2012 г. (стр.80 от делото), които услуги са предоставени от [фирма] на жалбоподателя: осигурен офис асистент за работа с банката и куриерски услуги; осигурени секретарски услуги за подпомагане; осигурен главен финансов директор, който се занимава с всички финансови дейности; предоставяне на физически офис пространство; осигуряване на офис мебели на мениджъра; осигурен офис телефон; осигурена офис копирна машина, заедно с всички консумативи; плащане на сметки за мобилни телефони за мениджър и целия персонал, който работи от името на дружеството чрез договорни споразумения с [фирма]. Дружеството е направило инвестиции в акции и дялове от предприятия в група и в асоциирани и смесени предприятия, а именно в [фирма], [фирма] и в [фирма] (съобразно декларации на управителя на стр.45 и стр.76 от делото). Съгласно справка за наличните Д. към 11.03.2013г. дружеството притежава GSM QTEC НТС. – 1 брой (стр.82-84 от делото). Дружеството декларира вземания в общ размер от 4 507 825.44 лв. от [фирма], [фирма], [фирма] и Р. И. К. (стр.86 от делото). Декларирало е също така задължения в размер, както следва: към [фирма] в размер на 456131,00, възникнало въз основа на договор за заем от 01.06.2010 г.; към [фирма] в размер на 20,98, възникнало въз основа на фактура 0...52 от 07.07.2009 г.; към [фирма] в размер на 454.92 лв., възникнало въз основа на фактура 0...11951 от 02.11.2010 г.; към [фирма] в размер на 11420,70, възникнало въз основа на фактура № 0...1196 от 30.06.2009 г. (стр.85 от делото).

Р. доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 20.06.2013г. съобразно чл.117, ал.4 ДОПК. Липсват данни жалбоподателят да е подал възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК.

Издаден е оспореният ревизионен акт №[ЕГН] от 11.07.2013г., от органите по приходите съобразно чл.119, ал.2 ДОПК (изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.), с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт органите по приходите са възприели изцяло констатациите на ревизиращия екип от РД за наличие на основание по чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС да се откаже право на ДК по деклариран от лицето за периода ДДС за възстановяване в размер на 14059.54 лв.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същия е връчен на представител на ревизираното лице на 15.07.2013г. и е оспорен с жалба по административен ред вх.№ 53-04-545 от 29.07.2013г. В 67-дневния срок по

чл.155, ал.1, вр. чл.146, ал.1 ДОПК – до 04.10.2013 г. е постановено решение №1698 от 04.10.2013г., с което РА е потвърден относно отказаното право на ДК в размер на 14 059.54 лв, тъй като единствената дейност на дружеството е отпускане на парични заеми и сделки, свързани с дружествени дялове.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 29.10.2013г. Жалбата вх.№53-04-151 от 12.11.2013г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили съществено правото на защита на жалбоподателя, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло правен – относно наличието на основание по чл.70, ал.1, т.1 и т.2 ЗДДС да се откаже право на данъчен кредит.

На жалбоподателя е отказано право на ДК за получени от него доставки на услуги по договор за управление на инвестиционни проекти от 01.03.2007 г., сключен с [фирма], и по договор за абонаментно счетоводно обслужване № 63/01.01.2012г. с [фирма].

Съгласно договор за управление на инвестиционни проекти от 01.03.2007г. сключен между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, първият възлага на втория, който приема да изпълни възмездно със свои ресурси и средства управление на дейности, свързани със структуриране и реализация на инвестиционни проекти с параметри, както следва: 1. покупка на недвижими имоти в Република Б. на инвестиционна стойност между 200000,00 евро и 1000000,00 евро и 2. строеж и продажба на жилищни и бизнес сгради върху тези недвижими имоти, срещу месечна цена, договорена в т. 11 от договора и анекс към него. Дейностите по договора включват: провеждане на срещи с потенциални продавачи; събиране на първична документация, необходима за извършване на проучване възможностите за реализиране на проект (нотариални актове, скици, предхождащи документи за собственост, удостоверения за тежести; проверка на показатели за строителство на имота); изготвяне на финансова рамка за потенциалния проект, проучване на варианти за финансиране, банкови кредити и др.; представяне на доклад на възложителя за всеки конкретен проект; участие при необходимост при провеждането на съвет на директорите за обсъждане на конкретните потенциални

проекти (т. 3).

Дружеството – жалбоподател, в качеството му на възложител, е сключило на 01.01.2012 г. договор за абонаментно счетоводно обслужване № 6.3 (стр.105 и сл. от делото) с [фирма], в качеството му на изпълнител, съгласно който първият възлага на втория, който приема да изпълнява абонаментни счетоводни услуги на търговското предприятие, чийто основен предмет на дейност е покупко – продажба на недвижими имоти (чл. 1 и чл. 2, ал. 1), срещу месечна цена, уговорена в чл. 30 от договора. Съгласно чл. 2, ал. 2 от договора възложителят следва да информира в писмена форма изпълнителя при промяна на предмета на дейност, както и при реализиране на сделки, нетипични за дейността по чл. 2. Консултациите във връзка с неосновния предмет на дейност са предмет на допълнително договаряне между страните (чл. 3), като възложителят е длъжен да информира своевременно изпълнителя за всички промени, касаещи дейността на търговското предприятие (чл. 20).

Жалбоподателят не префактурира получените управленски и счетоводни услуги на дъщерните или асоциирани дружества, ангажирани с изпълнението на конкретния инвестиционен проект. През ревизирия период жалбоподателят не е документирал извършени от него облагаема доставка, включително по префактуриране на отчетени от него разходи, а единствените му приходи в размер на 23 421.40 лв. са от лихви по предоставени заеми в полза на дъщерни и асоциирани дружества, за които жалбоподателят декларира, че е направил инвестиции в тях на обща стойност 5 279 331.58 лв. Т.е. жалбоподателят е получател по счетоводни и консултантски услуги и извършва дейност по предоставяне на заеми в полза на дъщерни и асоциирани дружества. Твърденията му за извършване на дейност по покупка на недвижими имоти в Република Б., последващ строеж и продажба на жилищни и бизнес сгради не се подкрепят от събраните в хода на ревизията писмени доказателства.

Съгласно Договор за инвестиционно проучване и проектиране на обекти в м. К., [населено място] от **20.08.2007г.** (стр.65 и сл. от делото), сключен между дружеството – жалбоподател, в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, първият възлага на втория извършването на инвестиционно проучване и проектиране (по смисъла на т. 2 от договора), изготвяне на проектна документация и провеждане на периодичен авторски надзор за обект „Жилищна сграда с подземни гаражи“, индивидуализирана в договора, собственост на възложителя в срок съгласно т. 5 и при цена, уговорена в т. 6 от същия. **Не са** представени доказателства за извършено проучване и изготвена проектна документация.

На **12.05.2008 г.** е сключен предварителен договор за покупко – продажба на недвижим имот между [фирма], като продавач, и [фирма], като купувач (стр.54 и сл. от делото), по силата на който първият се задължава да сключи окончателен договор за покупко – продажба, по силата на който да прехвърли па купувача правото на собственост върху недвижим имот, подробно посочен в договора, който окончателен договор да се подпише в 10 дневен срок, считано от датата, на която е влязъл в сила подробен устройствен план, който предвижда възможност за строителство в недвижимия имот при К. 2,5. **Доказателства за сключване на окончателен договор във формата на**

нотариален акт не са представени.

На **02.06.2008 г.** между дружеството – жалбоподател и Г. К. К., като посредник, е сключен договор за посредничество (стр.59 и сл. от делото), съгласно който посредникът приема по възлагане от жалбоподателя, да извършва дейност като негов посредник, действащ от свое име, но за сметка на [фирма], при покупката на недвижими имоти в целеви район, в съответствие с условията и изискванията към имотите, подробно описани в Приложение № 1. Съгласно т. 2.3. от договора посредникът ще информира Лауреат в писмен вид за покупките в целевия район, в срок от три дни от датата на покупката на последния недвижим имот, включен в целевия район. В случай, че посредникът прецени, че по-нататъшните покупки в целевия район не могат да се осъществят поради правни, икономически или други причини, двете страни следва да изготвят приключвателен протокол към договора, в който ще бъдат записани закупените към този момент недвижими имоти от целевия район. Такъв по делото също **не е представен. Не са представени** и доказателства за извършени прехвърляния на имотите от целевия район съгласно разписаната в т. III от договора процедура.

Съдът приема, че от така представените и описани по – горе доказателства не се установява твърдението на дружеството – жалбоподател, че основната осъществявана от него дейност е придобиване и инвестиране в недвижими имоти, както и структуриране и реализация на инвестиционни проекти. Т.е. не се установява извършване на независима икономическа дейност по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДДС. Съобразно мотивите в т.22 от решение на Съда на Европейските общности от 08.02.2007 г. по дело C-435/05, Четвърти състав, установеният в [Шестата директива](#) режим на приспадане цели да облекчи стопанския субект от тежестта на дължимия или платен ДДС във връзка с всяка негова икономическа дейност. Общата система на ДДС следователно гарантира пълна неутралност на данъчната тежест върху всяка икономическа дейност, независимо от нейните цели или резултати, при условие че самата дейност по принцип подлежи на облагане с ДДС. Даденото в същото решение задължително тълкуване от С. е: «При липса на доказателства, че необходимостта от консултантски услуги е породена изключително от икономическата дейност по смисъла на посочената директива, която данъчно задълженото лице извършва, разходите за тези услуги нямат пряка и непосредствена връзка с тази дейност и следователно не пораждаат право на приспадане на начисления им ДДС.». В този смисъл позоваването от ревизиращите органи на основанието за отказ по чл.70, ал.1, т.2 ЗДДС е направено при правилно приложение на материалния закон.

Установи се по делото, че жалбоподателят извършва дейност по предоставяне на заеми в полза на дъщерни и асоциирани дружества и единствените приходи, които отчита, са от лихви по предоставените заеми. Така извършваните от жалбоподателя доставки правилно са квалифицирани от ревизиращите органи като освободени доставки по смисъла на чл.46, ал.1, т.1 и т.5 ЗДДС (стр.6 от РД): договарянето, отпускането и управлението на кредит срещу насрещна престация (лихва), включително когато договарянето е свързано с дружествени дялове, акции

или други ценни книжа и техни деривати. В този смисъл позоваването от ревизиращите органи на основанията за отказ по чл.70, ал.1, т.1 ЗДДС е направено при правилно приложение на материалния закон.

По изложените съображения съдът намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя за излагане на противоречиви мотиви в РД и РА относно основанията за отказ на ДК. Съгласно посочените в РД и РА основания да се откаже право на ДК по чл.70, ал.1, т.1 и т.2 ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато:

1. стоките или услугите са предназначени за извършване на освободени доставки по глава четвърта. Жалбоподателят извършва единствено освободени доставки по смисъла на чл.46, ал.1, т.1 и т.5 ЗДДС.

2. стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. Не се установи по делото жалбоподателят да извършва дейност по придобиване и инвестиране в недвижими имоти, а напротив – същият осъществява дейност по придобиване на дружествени дялове, което не попада в определението за независима икономическа дейност.

По изложените съображения съдът приема, че при постановяване на оспорения РА не е допуснато неправилно приложение на материалния закон и на основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 730.00 лв. съгласно чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно обжалвания интерес от 14059.54 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2-и състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4 срещу **РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]** от **11.07.2013г.**, издаден от К. Г. М. на длъжност “началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП [населено място], в качеството на възложител и Б. М. Я. на длъжност „главен инспектор по приходите“ в ТД на НАП [населено място], в качеството на ръководител на ревизията, потвърден с решение №1698 от 04.10.2013г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно непризнат данъчен кредит по реда на ЗДДС в размер на 14059.54лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4 да заплати на Дирекция „ОДОП“- С. на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 730.00 (седемстотин и тридесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до

страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: